

lige fod med dem, jeg nævnte før – så har der jo i udvalget ikke været enighed om, at det her punkt skulle tages med, og fra Venstres side er vi også skeptiske over for at inddrage de arbejdsmiljømæssige aspekter i det her lovforslag.

For at mærkningsordningen skal lykkes og få fodfæste på markedet, er det utrolig vigtigt, at ordningen skrues sammen, så den nødvendige kontrol – og vi er helt enige i, at kontrol er nødvendig – kan være effektiv og smidig, for hvis ikke vi skaber troværdighed omkring den her mærkningsordning, så er den tabt på gulvet på forhånd. Det bliver ikke nemt, og derfor kan jeg jo også se, at der i lovforslaget er lagt op til, at der skal nedsættes et permanent fødevarer kvalitetsudvalg til at aflaste og rådgive, og det er da klart, at vi vil se med nogen interesse på sammensætningen af det her udvalg.

I Venstre finder vi, at det er vigtigt, at det som nævnt kommer til at dreje sig om en frivillig ordning, der giver forbrugeren mulighed for at foretage det frie valg, og så bliver det meget spændende at få lejlighed til at konstatere, om den levedygtige politiske forbruger så i virkeligheden også er til stede på markedet. Det kan undre noget, at det p.t. viser sig, at det er vanskeligt f.eks. at afsætte alternative æg i øjeblikket. Men for at mærkningsordningen skal blive en succes og ikke bare et blålys, er det afgørende, at forbrugeren har tillid til ordningen.

Det logo, som ministeren nu måtte vælge, skal bankes ind i forbrugernes underbevidsthed samtidig med, at forbrugerne virkelig føler, de får noget for de her 25 pct. ekstra, som de jo skal give for f.eks. svinekødet. For det er jo i sidste instans alene forbrugerne, der kommer til at bestemme, om ordningen bliver en succes. Og er de så parate til at betale den merpris for den særlig høje kvalitet?

Det er jo rent faktisk i dag kun en meget lille del af forbrugerne, der er parat til at betale overprisen. Og det kan man jo undre sig over, når fødevarer reelt aldrig har været billigere, end de er i dag.

Mærkningsordningen er brugerfinansieret, og det hilser vi med glæde, og jeg mener, det er udmærket, at vi på den her måde i hvert fald indirekte får gjort op med tilskuddet til den økologiske produktion. Det burde vel i virkeligheden også være et mellemværende mellem forbrugeren og producenten.

Administrationen skal som udgangspunkt ligge i ministeriet. Der kunne vi jo godt forestille

os, at vi på sigt placerede den i privat regi, men som udgangspunkt er vi i Venstre positive over for ministerens udspil krydret med en sund skepsis, over for de dele af forslaget, som jeg også har nævnt, men vi er godt tilfredse med, at vi får prøvet det af på nogle hjørner.

Kontrolsystemets udformning er utrolig vigtig, for det kan ikke nytte noget, at det kommer til at koste så meget, at der ikke er ret mange, der vil være med. Og derfor er jeg i øvrigt også glad for, at primærproduktionen kan gå ind og tage en lille del af sin produktion ud; de er altså ikke prisgivet, så de bliver nødt til at gå fra hus og hjem – altså et lille hjørne af det.

Men succesen kommer til at afhænge af et samspil mellem alle aktører på banen lige fra primærproducenter via forædlingsindustrien til detailhandelen og så som nævnt ikke mindst forbrugerne. Og deres veje er jo ofte overordentlig uransagelige.

Men fra Venstres side vil vi gerne med de nævnte betæneligheder bidrage til, at det her bliver en succes.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Man er jo altid lidt spændt på, når der er et forslag om en mærkningsordning på programmet her i Folketinget, hvad Venstre vil sige til forslaget. For det skifter temmelig meget, hvordan Venstres holdning er til en reel forbrugeroplysning. Somme tider er Venstre imod, somme tider er det bare det forkerte mærke, og så oplever vi i dag, at Venstre for en gangs skyld er positive. Og det synes jeg da er ganske udmærket at Venstre er i dag.

Men der er to ting, jeg gerne vil spørge fru Fischer Boel om. For det første forstår jeg, at Venstre ikke er særlig begejstret for, at spisekvalitet og arbejdsmiljø skal være med i mærket. Synes Venstre, det er rimeligt, at man i et kvalitetsmærke opstiller regler for, hvordan grise og køer skal behandles, men at der ikke er nogen som helst krav til, hvordan vilkårene for de mennesker, som indgår i produktionen, for eksempel slagteriarbejdere, der har et meget hårdt arbejdsmiljø, er? Synes Venstre virkelig, at det er rimeligt?

Omkring spisekvalitet vil jeg gerne spørge, om det er Venstres opfattelse, at spisekvaliteten ikke er en del af en fødevarers samlede kvalitet? Synes Venstre ikke, at det er rimeligt, hvis man laver et kvalitetsmærke, at det så har et eller andet med spisekvalitet at gøre?